

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad librum III. de sacrificio Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Officio & solum admittere illud renuit ex eo capite, quod putet, esse ex vivæ vocis oraculo, quod tamen suisse cum signatura Pontificis ex aliquorum sententia, jam vidimus num. 1. nostram prædictam opinionem sequitur, & pluribus probat Sanctorum apud eundem Dianam.

^a Dian. p. 8. ^a & novissimè latè nostram sententiam probat Tho. Hurtadus b.

b Hurt p. p.

^c f. mor. tr. ADDITIONES AD LIBRUM III.
de Sacrificio Missæ.

^d f. an. 40. Lib. 3. cap. 1. § 2. num. 2. fine post illud Episcopus posset. Adde.

Quando ex voluntate fundatorum, vel dan-
tium elemosynam pro Missis ea elemosyna
data est ad cultum Ecclesiæ, vel Dei, nunquam
posse Episcopum reducere, quia jam de illis
non potest amplius disponere donans, putat
Vericelli & contra Leonem, & Castrum. Ve-
rimum ego vos sequor, non Vericellum. Nam
quando in limine fundationis ipse fundator
voluit, ut id posset Episcopum, Ecclesia judi-
catur acceptasse juxta eam fundatoris disposi-
tionem. Non igitur nunc disponit donans,
quia supponitur mortuus, sed tunc, quando
testatus est, & cuius voluntatem accepit a
Ecclesia. &c.

Responsum S. Congregationis numero
præced. allatum absolute, & sine ulla interpre-
tatione amplectitur Diana, aliis, meque etiam
citato. Lege item Januarium, qui docet, Gu-
bernatores Ecclesiæ non posse reformare Mis-
sas ex eo, quod hæreditas facta sit difficilis ex-
actionis, & fere decocta.

Nota illud (ferè) nam si sit omnino deco-
cta, & sine culpa Ecclesiæ perire, ad nihil Ecclesiæ obligari, dicemus inf. § 3 n. 89.

Dices. Sicut si habet totum ad totum, sic
pars ad partem, sed Sacerdos, i.e. Ecclesia po-
test totum onus Missarum negligere, si totus
census sine sua causa perire, ut inferius dice-
mus §. 3. num. 89. citato. Ego idem Sacre-
dos, vel Ecclesia poterit partem onoris negli-
gere, si pars census sui perpetui onoris sine sua
culpa perire. Ita discutunt contra nos Bor-
donus, & Aversa citati, sed non excepti à
Diana, qui addit, idem probabile putari a
Francisco Delugo. Confirmant: quia quili-
ber potest ad justitiam reducere contractum;
si igitur cœsus deficit ex parte, quilibet poterit
onus censi addictum juxta partem, quam per-

cipit, reformatum. Quando autem (ajunt hi)
Sacra Congregatio prohibuit reductionem
Missarum, non prohibuit eam fieri ex vi expli-
cate compensationis, sed ex vi dispensationis,
quam facere, solum pertinere vult ad Ponti-
ficem.

Respondeo, haec argumenta offendere qui-
dem debere fieri ejusmodi reductionem, sed
non ostendunt, quisnam debeat eam expedire:
At potuit S. Congregatio propter bonum
commune, & ne deus aula particularibus per-
sonis, vel Ecclesiæ, perperam illam reductio-
nem expediendi ad se illam avocare, ut re ipsa
clarissimis verbis avocavit, id, quod modò
n. 2. vidisti. Ad Confirmationem. Respon-
deo, concessio antecedente, Neganda est pro-
pter eandem rationem. Consequentia, neque
potest diei, solum vetari à Sacra Congregatio-
ne ne id fiat in vim dispensationis, non verò
vetari, ne fiat in vim justæ compensationis.
Non inquam, hoc dici potest, quia S. Congre-
gatio, ut patet ex ipsius Decreti lectione, non
intendit titulum dumtaxat, unde fiat, sed ne
ipsa materialis reductio ab alio, quam à Sum-
mo Pontifice fiat.

Eam tamen, sed tamen præscindendo à præ-
sentis Decreto, novissimè exceptam video à
Thoma Hurtado, &

^a Hurt p. 2
^b Eodem cap. 1. §. 3. num. 25. fine post illud. ^c f. mor. tr. 8.
vide infra cap. 2. §. 1. Adde. ^d num. 369.

Denique si omnibus expensis, res adhuc re-
manet dubia, possessio videtur esse pro funda-
tore, atque a Deo illi deberi tum Præsentiam
tum Applicationem. Lege Alphonsum de
Leone b Ita etiam latè sustinet Tho. Hurtadus
e docens, quando nihil exprimit petens, Mi-
ssam semper præsumi (nisi contrarium con-
stet) utrumque petere.

^e Eodem cap. 1. §. 3. num. 53. ipso initio, post
illud. Nec timendum decretum. Adde.

(Concurrentibus tamen conditionibus nu-
66. dicendis.)

^f Eodem cap. 1. §. 3. num. 60. fine post illud
patitur ut supponimus. Adde.

Dixi de facto vendidit, nam si famulus præ-
staret aliqua obsequia gratis, animoque liberali
vel ex charitate, vel ex pierate, non potest dein
de mutare voluntatem, unde nec petere ex Ju-
dicia, nec sibi facere poterit compensationem. ^g d Bonac.
^h Ratio est, quia tunc legiūm Dominus pos-
sideret illum famulatum, jam sibi liberaliter ex-
hibitus, seu donatus, ergo dejecti ab illo justè ne-
quaquam poterit.

S. 3. Eodem

Eodem cap. i § 7. num. 2. fine post illud. Etiam ad nos diriguntur. Adde.

a Verricell. Tr. 8. qu. mor. 45.
Notandum est autem illud onus perpetua, nam propter ea recte non nemo advertit, Capellaniam amovibilem non includi in hac prohibitione.

Cap. 2. § 1. num. 5. fine post illud. Quotidie celebrare solent. Adde.

Ad quos reduco eos, qui obligantur ex Legato.

Cap. 5. §. 1. num. 3. fine, post illud, quod certidem rarissimum est. Adde.

Nec dari vacationem accipientibus Eleemosynas manuales, vel legata annua ex ibidem dictis patet.

FINIS ADDITIONUM.
Trium Opusculorum.

ADDITIONES AD LIBRVM I. DECALOGI.

Ipsius initio in intentione, ac Divisione operis. Illud, id quod quam sit operosum. Sic clarius corrigere.

Id autem, quod digerendum sulpicio, quam sit operosum.

Lib. 1. cap. 1. § 3. num. 9. fine. Post illud, Oeconomici Sacrista &c. Adde.

Quando aliquid parvum datur pro eo consequendo.

Cap. eodem. § 3. n. 25. fine. Post illud. Reprehensibile. Adde.

Facit ad hanc Sanchez, qui excommunicationem forte latam adversus consumantes matrimonium, non praemissis benedictionibus, aut minime ligare; quia Excommunicatione ferri non potest, nisi ubi adeat materia imponendi praeceptum obligans ad mortale, qua materia non apparet in ea consummatione, nisi forte aliquando diu in aliqua Diocesi folerent differti eiusmodi benedictiones, nam tunc posset sub excommunicatione praecipi, ut intratemperus comodum, verbi gratia, intra semestre, adhiberentur. Hac ex illo. Unde video invalidem excommunicationem ferri circa rem, quae non est apta, ut de ipsa imponatur praeceptum grave; At certe materia, cuius finis, modo dicto est levis, gravis esse moraliter non potest, &c.

Cap. 2. §. 6. n. 9. post illud sequitur tuto potes. Adde.

Nisi forte (ut dicam cap. 3. §. 4. n. 12. & n. 20. in

aliquibus ex illis obster possit.

Cap. eodem 2. § 9. n. 7. fine post illud, vel divisione imperatam. Adde.

Vel contra ejusmodi jus redundare, ut ex se pater,

Cap. 3. § 3. nu. 6. deinde illud, ut ille sit adeo dominus, & si repone.

U. ille rem seruo tractans, sit adeo doctus.

Cap. eodem. 3. § 4. num. 7. initio post illud, si de facto aliter possit. Adde.

Vel quod dixi. num. 4.

Cap. eodem 3. § 4. eodem. n. 7. fine, post illud, velut ampliata. Adde.

Cum limitationibus dictis n. 4. lege Meroliana To. p. d. 3. c. 4. n. 182.

Ibid. n. 2. 4. fine post illud. Laborantem. Adde.

Non obligari tamen, quando actio se tenet ex parte Ministri, puta Confessarii, nota Delugo. & ego dixi lib. 3. Meth. Confessionis cap. 9. §. 1. n. 4. 11. Addit. & iterum dicam cum Joanne Sanchez, quando agam de Poenitentia, lib. 3. c. 5. § 4. n. 39.

Cap. eodem 3. §. 5. num. 1. fine post illud, à illius statuta disfere. Adde.

Abstrahimus ab eo, quod exactior acceptando officium, promisit tacite sequi opinionem probabilem faventem Regi, juxta dicta §. 3. à num. 20.

Cap. eodem 3. paragrapho 7. V. Confessio Sacramentalis post illud. V. causus & conjura revere. vata. Adde.

Illud